ב א מיי׳ פ״ב מהל׳

םג ב מיי׳ פ״ה מהל׳ כלי

המחדש הלכה ו: שר ג מיי׳ פ״א מהל׳ ביאת מקד׳ הלכה יא סמג

:עשין קעב

שטין קעב. סה ד מיי' פ"ג מהל' טירות הלכה א' סמג

לאוין רב: סו ה מיי' פ"א מהל' ביאת מקדש הלכה י:

בו ו מיי׳ שם הלכה ו:

בר ז מיי שם הלכה הי בח ז ח מיי שם הלכה הי ופ"ד מהלי תפלה

הלכה יז סמג עשין ס ולאוין ש טוש"ע א"ח סי' לט סעיף

ב: סמ ט מייי פ״א מהלי

ע י ב מייי שם הלכה יד

סמג שם: סמג שם: עא ל מיי שם הלכה א: עב מ מיי פ"ה מהל' כלי

ביאת מקדש הלכה א' סמג לאוין ש:

נופי מפרנו לא ישלחוי

אלא גמרא גמירי לה ואתא יחוקאל ואםמכה אקרא. וקשה הכי רב אשי עלמו סותר דבריו ומיישב הך הקישא דיחזקאל שסותר דבריו הראשונים דאמר רב אשי לעיל פרועי ראש דלא מחלי עבודה וי"ל ממה שרב אשי אמר גמרא גמירי ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא מתרצי שתי הקושיות דעד דאתי יחזקאל מאן אמרה ומתרלה קושיא דלעיל דכיון דגמרא היא מלינו למימר הכי גמירי הלכתא למיתה ואחולי עבודה לא גמירי ויחזקאל (כ) אסמכה אקרא מענין ההלכה אסמכה וא"כ לא אסמכינן לעשות ההקישא רק לענין מיתה אבל לעיל דלא ידע דגמיר הלכה סבר הוא לעשות הקישא מפרועי ראש לשתויי יין מכל וכל

דאין היקש (מחנהם: בסום יבסמו. פי' כעין כוסמת הגדל כך טשבלין ראשו של וה בלד עיקרו של זה:

הדרן עלך כהן גדול

תורה אור השלם 1. ומוצא אני מר מִמְנֶת אֶת הָאִשָּׁה אֲשֶׁו היא מצודים וחרמים יִלְאָ בְּטוֹרִים יְדֶיהָ טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמְּלֵט מִפֶּנָה וְחוֹטֵא יִלְכֶּר בְּה: קהלת ז כו בִּי בִעֲלַיִךְּ עשַׁיִךְּ יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלַךְּ יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלַךְּ

ָּיְרָאֵל אֱלֹהֵי כָּל קְדוֹשׁ יִשְּׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָּל הָאָרֶץ יִקְּרַא:יִשעיהו נד ה 3. וַיַּמַת אַלימַלְךְ אִישׁ . וַאַני בִבֹאִי מפַדַן מתַה ֶּעֶלֵי רְחֵל בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת אֶרֶץ לָבֹא אָפְּרָתָה וְאָקְבְּרָה .5 מלך ביפיו תחזינה עינין הּרְאֶינָה אֶרֶץ מַרְחַקִּים: ישעיהו לג יז 6. וְרֹאשָׁם לֹא יְגַלַחוּ יי די אישט אי בייה וּפֶּרַע לא יְשַׁלֵּחוּ בָּסוֹם יִבְסְמוּ אֶת רָאשַׁיהֶם:

יחזקאל מד כ יוואס אי בור. 7. כָּל יְמֵי נֶדֶר נִוְרוֹ תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל ראשו עַד מלאת הימם אשר יזיר לֵייָ קֶּרְשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׁעַר רֹאשׁוֹ: במדבר ו ה 8. יַיִּן רְשַׁכָּר אַל. תַּשְׁתְּ אַתָּה וּבְנֶיךְ אִתְּךְ בְּבַאֲכֶם אֶל אֹדֶל מוֹעֵד וְלֹא תָמָתוּ חֻקַּת עוֹלֶם לְדרֹתֵיכֶם: וּיקראיט 9. וְיַיִן לֹא יִשְׁתוּ כָּל בֹּהַן בְּבוֹאָם אֶל הָחָצֵר בהן בְּבוּאָם אָל הָיְהַצֵּר הַפְּנִימִית: יחזקאל מד כא 10. בה אָמַר אָדְנָי אֱלֹהִים כְּל בְּן נַבְּר עָרֶל לָב וְעָרֶל בְּשֶׂר לֹא יְבוֹא אֶל מִקְדְשִׁי לְכָל בָּן נַבְר אָל בּתוֹך בְּנִי ישְׂרָאל: אָשר בְּתוֹך בְּנִי ישְׂרָאל:

שנאמר יצרו צעדי אונו ועצתו מתבטלת שנאמר ראשונה מזבח מוריד עליו תעשו כסות דמעה את מזבח ה' בכי ואנקה וגו'. סוף שנאמר אלהים מושיב

ואיבוא לא דירבו בלל. תימה דפרע פרע במאי מוקי לה אלא נראה לומר דה"פ אימא לא לירבו שלשים דהיינו שיעור פרע אלא יגלחו בכ"ט ומשני אי כתיב לא ישלחו פרע משמע לא ישלחו שיעור פרע אבל השתא דכתיב פרע (א) קמא לא ישלחו משמע

נעוריך אמר לו כגון מאן אמר לו כגון אמך איני והא מקרי ליה רב יהודה לרב יצחק בריה יומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים ואמר לו כגון מאן וא"ל כגון אמך מיתקף תקיפא עיבורי מעברא במלה אמר רב שמואל בר אוניא משמיה דרב אשה גולם היא ואינה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי שנאמר ²כי בועליך עושיך ה' צבאות שמו תנא אין איש מת אלא לאשתו ואין אשה מתה אלא לבעלה אין איש מת אלא לאשתו שנאמר נוימת אלימלך איש נעמי ואין אשה מתה אלא לבעלה שנאמר יואני בבאי מפדן מתה עלי רחל: אין רואין אותו כו': ת"ר מלך מסתפר יבכל יום יכהן גדול מערב שבת לערב שבת יכהן הדיום אחד לשלשים יום מלך מסתפר בכל יום שנאמר ⁵מלך ביפיו תחזינה עיניך: ייכהן גדול מע"ש: אמר רב שמואל בר נחמן א"ר יוחנן הואיל ומשמרות מתחדשות כהן הדיום אחד לשלשים יום דכתיב יוראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו

כסום יכסמו את ראשיהם ויליף פרע פרע מנזיר כתיב הכא פרע לא ישלחו וכתיב התם יגדל פרע שער ראשו מה להלן שלשים אף כאן שלשים ותנן נמי סיםתם נזירות שלשים יום והתם מנא לן אמר רב מתנה דאמר קרא קדש יהיה בגימטריא תלתין הוו אמר ליה רב פפא לאביי אימא לא לירבו כלל אמר ליה אי כתיב לא ישלחו פרע כדקאמרת השתא דכתיב ופרע פרע ליהוי שלוחי לא לישלחו אי הכי האידנא נמי הרומיא דיין מה יין בזמן ביאה הוא דאסור שלא בזמן ביאה שרי אף פרועי ראש בזמן ביאה אסור שלא בזמן ביאה שרי ויין שלא בזמן ביאה שרי והתניא רבי אומר אומר אני כהנים אסורין לשתות יין לעולם אבל מה אעשה ישתקנתו קלקלתו ואמר אביי יכמאן שתי כהני חמרא האידנא כרבי מכלל דרבנן אסרי התם היינו מעמא מהרה יבנה בית המקדש ובעינן כהן הראוי לעבודה וליכא ה"ג בעינא כהן הראוי לעבודה וליכא הכא אפשר דמספר ועייל התם נמי אפשר דניים פורתא ועייל ״דאמר רב אחא ידרך מיל ושינה כל שהוא מפיגין את היין ולאו איתמר עלה אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה "לא שנו אלא ששתה כדי רביעית אבל יותר מכדי רביעית כ"ש דדרך מורדתו ושינה משכרתו רב אשי אמר "שתויי יין דמחלי עבודה גזרו בהו רבנן יפרועי ראש דלא מחלי עבודה לא גזרו בהו רבנן מיתיבי יואלו שבמיתה -פרועי ראש יושתויי יין בשלמא שתויי יין דכתיב ייין ושכר אל תשת אתה ובניך ולא תמותו אלא פרועי ראש מנא לן דאיתקש שתויי יין לפרועי ראש כתיב וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו יי(וכתיב) יויין לא ישתו וגו' מה שתויי יין במיתה אף פרועי ראש במיתה ומינה מה שתויי יין דמחלי עבודה אף פרועי ראש ואו דמחלי עבודה יקשיא אמר ליה רבינא לרב אשי האי עד דלא אתא יחזקאל מאן אמרה וליטעמיך הא דאמר רב חסדא דבר זה סמתורת משה רבינו לא למדנו עד שבא יחזקאל ולימדנו ייכל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבא אל מקדשי לשרתני עד דלא בא יחזקאל מאן אמרה אלא גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא ה"ג גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא 🌣 (וכי גמרי הלכה למיתה לאחולי עבודה לא גמירי) מאי כסום יכסמו את ראשיהם תנא כמין תספורת לוליינית מאי תספורת

לוליינית אמר רב יהודה אמר שמואל תספורתא יחידאה ה"ד אמר רב אשי

עבורי מעברה במלה. מעברת על מדותיה: גולם היה. קודם שנבעלה: גולס. כלי שלא נגמר קרוי גולס כדתנן י גולמי כלי ען טמאין: משמרות. מתחלפות ומתחדשות בשבת זו יולאה וזו נכנסת ולריך להסתפר מפני משמרת חדשה זו הנכנסת שיראוהו ביופי: לא לירבו כלל. ואפי׳ עד שלשים: אמר

ליה ויין לא ישתו בבואם וגו' מקיש פרועי רחש לשתויי יין וכתיב ביין בבואס: רבי אומר אומר אני כהן חסור לשתות יין לעולם. רישה דברייתא קתני כהן המכיר משמרתו ומשמרת בית אב שלו אסור ביין כל אותו היום אף בזמן הזה מכיר משמרתו ואינו מכיר בית אב שלו אסור כל אותו שבת אינו מכיר לא משמרתו ולא משמרת בית אב שלו אסור לשתות יין לעולם שתא עכשיו זמנו הוא ויש לחוש שמא יבנה בית המקדש: רבי חומר חומר חני. חם

משמרתן ומתירן שלא בזמן משמרתן

הוא תיקנן עכשיו לשתות יין לעולם

דלא חיים שמא יבנה פתאום: כמאן שתו החידנה כהני חמרה כרבי.

שהרי רוב כהנים אינן בקיאין בזמן

משמרותיהן ואסורין לעולם לרבנן:

התם היינו טעמא כו'. שינויא היא

ובניחותא גרסינן לה כלומר מדאוריי׳

שרי ורבנן הוא דגזור: ופרכינן הכא

נמי. מהרה יבנה וכו': שתויי יין

דמחלי עבודה. דכתיב (ויקרא י) יין

ושכר וגו' וסמיך ולהבדיל בין הקדש

ובין החול משמע בין עבודה קדושה

לעבודה מחוללת גזרו בהו רבנן

בזמן הזה משום מהרה יבנה: ה"ג

הף פרועי רחש מחלי עבודה קשיח:

הא עד דלא אתא יחוקאל. ואקשינהו:

מאן אמרה. פירוש מהיכא נפקא לן

פרועי רחש במיתה: הא דאמר רב

מסדת. בובחים בפ' שני דבר זה

דכהן ערל פסול לעבודה: כל בן

נכר. כהן ש שנתנכרו מעשיו לאביו

שבשמים ונערל לבו או ערל בשר שמתו אחיו מחמת מילה: יחידאה.

נאה ואין דוגמתה: כן אלעשה.

חתנו של רבי היה ונתן ממון ולמדו

לו אותה תספורת:

הדרן עלך כהן גדול

ליה. פרע מקרי בשלשים יום: יום: יום

הוה כתיב לא ישלחו פרע. הוה

משמע לא יגדלו פרע עד שיעור פרע

השתא דכתיב ופרע לא ישלחו דקאמר

פרע והדר לא ישלחו משמע פרע

דשלשים יום ליהוי אבל שלוחי טפי

לא לשלחו: דומיא דיין. דסמיך

באנו לחוש שמא יבנה אסור ביין הגהות הגר"א לעולם ואפילו הוא מכיר שאינו [א] גמ' דמחלי עבודה קשיא. נ"ב אבל בפ"ב דתענית משני כי אתקוש עכשיו זמן משמרתו שמא יבנה וכל הקודם ואישתכח עייל ועביד: אבל למיתה הוא דאתקוש אבל מה חעשה שחקנתן קלקלחן. חורבן הבית שקלקלן ועירבב סדר משמרותיהן שהיה אוסרן ביין בזמן

מוסף רש"י עיבורי מעברא במלה.

נוחה לרצות ומעברת על מסתפר בכל יום. חזוה מטופו בכל יום. מטר (תענית יז.). מערב שבת לערב שבת. ולא ישהה יותר יולגלח ומשמרות מתחדשות. נכל שנת ושנת ומשמרה שלא ראתהו עד עכשיו ובאה לראותו הדבר נאה שתראהו ניופיו (שם). אימא לא לירבו כלל. אלא יסתפרו בכל יום, דהכי משמע ופרע דהיינו שלשים לא ישלחו אלא יגלחו (שם). שלוחי לא לישלחו. הכי משמע פרע שגדלו אינן רשאין לגדל עוד (שם). אי הכי. כיון דמקרא מפקת ליה, האידנא נמי. לא לישלחו, ומשני כיין, דומיא דיין דכתיב בסמוך להאי פרע לא ישלחו ויין לא ישתו כל כהן (שם). מה יין בזמן ביאה הוא דאסור. דכתיב (יחוקאל מד) בבואם אל החלר וגו', בזמן שבית המקדש קיים שבאין שם לעבוד, שלא בזמן ביאה שרי, כגון האידנא שהבית חרב ולא זמן ביאה היא שם). מכלל דרבגן אסרי. דחיישינן שמא יבנה אסור. דרוישיק שמנו יצטה, ומלי נמי מייתי רישא דברייתא מפני מה אמרו אנשי משמר כו' ואייתי סיפא בלשון קלרה ודייק מינה מכלל דרבנן אסרי חוח אפילו שלא בומו ביאה (שם יז:). דרך מיל ושינה כל שהוא. או זו או זו

הדרן עלך כהן גדול

ותעוית הוא. אלהים מושיב
המצאה אלהים מושיב
המצאה אלהים מושיב
המצאה אלהים בושרות איני והאמר רב מ' יום קודם יצירת הוולד בת קול מכרזת בת פלוני בית שואה בית אלא פאשתו ראשונה שנאמר ושמה משת נעורין ואמר ליה רב יהודה לרב
המאס אמר אלהיך. אין אדם מוצא קורת רוח אלא מאשתו ראשונה שנאמר ושמה מאשת נעורין ואמר ליה רב יהודה לרב
יצחק בריה כגון אמך. אמר רב אשה גולם היא ואינה כורתת ברית אלא לבעלה שנאמר מה עלי רחל וגר: ואין רואין
איש מת אלא לאשתו שנאמר וימת אלא לבעלה שנאמר מהה עלי רחל וגר: ואין רואין
איש מת אלא לאשתו שנאמר וימת אלא לבעלה שנאמר מהה עלי רחל וגר: ואין רואין
אומר מהודי בית המפרע אי הכי נידר גדל פרע שער ראשו מה גויר לי יום ובלי יום נקרא פרע כך כהן בל שומר מפרע אי הכי נידר לביל שלוו פרע בית והמודי ברעית ביש את שתותי יון שלא בומן ביאה שרי דכתיב בהו יין שכר אל ישתו בבואם אף פרע שלא בומן ביאה שרי דכתיב בהו יין שכר אל ישתו בבואם אף פרע שלא בומן ביאה שרי דכתיב בהו יין שכר אל ישתו בבואם אף פרע שלא בומן ביאה שרי בתיבי באוין שלא בומן ביאה שרי דכתיב בהו יין שכר אל ישתו בבודה וליעבודה וליעבודה וליכא וא"ת ניים שורת אביר משר משרנת משרות מתור איל לושתר מדר בית מפרע אי הכי נידר ביעית ביש שר ראשו מה גויר לי יום בל יום שנאם רוא אסרי לשלוחי פרע שרו המיש שרו בית שלא בומן ביאה שרי דכתיב בהו יין שלא בומן ביאה שרי דכתיב בהו יין שכלא בומן ביאה שרי במיב בית המקרש ובעינן בהן שלא מסרי וביש ששינה משרתו וכיש ששינה משרת בו שלא בומן בידה וומרא און אוומר אבין עבודה ואותבינן לליה וומר אל ופרות איז אוומר אם שהה כרי רביעית אבל אם שהה ברי בעלו פרוע וליל אוביה וומרא אוועבין ברועי באש או מחלי עבודה וומרש ביש מספורת לוליאנית מאי היא תספורת איחיב בצד עיקרו של זה וה היא תספורת של בון אלשמה מרי הרוע של באשה ברי ברועי באון שלח במין תספורת לוליאנית מאי היא התספורת אחוש של זה וה היא תספורת של בן אלששה ברי ברוע שלה ביין מספרתו וליש שר שישר בצד עיקרו של זה וה היא מספרתו של בן אלששה ברי בדר עיים בית בידול בידול בידול היש שלא משר בידול בי

"ראשו של זה בצד עיקרו של זה שאלו את רבי איזהו תספורת של כ"ג אמר להן צאו וראו מתספורת של בן בראשו של זה בצד עיקרו של זה שאלו את רבי איזהו תספורת של כהן גדול: אלעשה העיא רבי אומר לא על חנם פיזר בן אלעשה את מעותיו אלא כדי להראות בו תספורת של כהן גדול:

ל) ויבמום מגיז. ב) מנוים יו., ג) [שם ע"ש], ד) [שם ע"ש], ד) [שם ע"ש], ד) [שם ע"ש], ד) מיו שם [ע"ש כל הסוגיא] נזיר ה. [ודף לט.] מ"ק יט:, ו) שחקותן מ"ק יט:, ו) שתקנתן קלקלתן כל"ל, ו) עירובין . סל: ע"ש ומענימ יו: ע"שו. ה) לקמן פג. שבועות לו: [מענית יו:], ע) [ל"ל וכתב בתריה], י) [עי׳ תענית יו: וברש״י שם דכתב קשיה לה נרסיט והכא כתב רש"י ה"ג אף וכו' קשיא ויש לישב], כ) מו"ק ה. [יומא על:] זכחים יח: ודף כב: לקמן פג: תענית יו:, נו רש"ל מוחק זה, מ) נדרים נא., נ) [בחולין כה.], ם) רש"ל גורם ואי לי. ביינות ליבור אחד עם היי והוא דיבור אחד עם דלעיל, ע) בס"א נוסף: משומד, כּ [נדרים ז. כריתות כב:], ג) שכלין כל"ל. רש"ל,

הגהות הב"ח (A) תום' ד"ה ואימא וכו' דכתיב פרע מקמא לא:(3) ד"ה אלא וכו' ויחוקאל